

Itthon kiadott mangák I.

ÁRNYBÍRÓ

// Iskariotes

Jó és rossz örök küzdelme, vére szomjazó túlvilági bestiák és egyszerű porhüvelyű emberek harca, A Gyűrűk Urát idéző csaták, igazság és álnokság, posztapokaliptikus világ, reménytelen és hősiességre törekvő szerelem, valóság és álom, nyugati világ kontra keleti világ, mindez koreai történelemmel és mondavilággal egyesítve, majd leöntve egy kis fantasyvel. Röviden és tömören ez az Árnybíró.

A Mangafan volt az első kiadó, ami magyarul jelentetett meg manhwát (vagy mangát, de akkor nem beszélhetünk az elsőről), mindenesetre ez a mű indította el hazánkban az igazi keleti képregények zuhatagát. Illetve, a maga 17 kötet hosszúságával s közel 3400 oldalával jelenleg a leghosszabb hazánkban megjelent ilyesfajta kiadvány. Mindemellett az egyik legszínvonalasabb (keleti) képregény is, ami eddig országunkban megjelent.

“A 3400 oldalnyi képregényt eredetileg 2001 és 2007 között jelentették meg – hatalmas munka, évi 680 oldal, azaz annyi, mint heti 13, vagyis még akkor is közel két teljes oldalt kellett megrajzolni naponta, ha az alkotók elhanyagolták a vásár- és ünnepnapok megünlését. És nagyot kockáztatott a magyar kiadó is, amikor ezzel a kiadvánnyal indította tevékenységét.” - olvasható egy itthoni netes cikkben.

Az első kötet 2006 októberében jelent meg az Őszi AnimeCon alkalmával. A kiadó hatalmas energiákat mozgósított, hogy ez a kiadványa sikeres legyen, hiszen ettől függött, hogy a jövőben milyen műveket tud megvenni. (Ha csak az azóta megjelent Nanára vagy a Narutóra gondolunk, akkor elmondhatjuk, hogy sikeres munkát végeztek vele.) Így lehetett megszerezni Árnybíró kitűzőt, matricát, moziposzttert, amiket például a Shinobi című japán filmhez adtak ajándékba.

Bár ez az egyedi sorozat két koreai művész munkája – Youn In-Wan író és Yang Kyung Il rajzoló – először a japán Gekkan Sunday GENE-X oldalain bukkant fel havi rendszerességgel, majd a dél-koreai Young Champban is, így egyszerre volt jelen két képregény nagyhatalom piacán is. Igaz japán megrendelésre született a mű, így is sok benne a koreai mondavilágból átvett elem, de ugyanígy megtalálhatók benne a félsziget történelmi emlékei (még kimondottan Japán-ellenes részek is megelevenednek). Továbbá sok történelmi monda illetve szereplő (pl. a főhős, Mumszu) is megtalálható a 17 kötet alatt. Szerencsénkre Youn In Wan sok hasznos és informatív adattal szolgál egy-egy karakterről, ezáltal jobban megértjük a cselekményt és azt is, hogy mi mozgatja az egyes szereplőket. Ezek a leírások nem csak kis ismertető jegyzetként funkcionálnak, hanem a szerző elmagyarázza, hogy bizonyos részekben vagy történeteken keresztül milyen üzenetet szeretne átadni ifjú olvasóinak (a nők fontosságától kezdve egészen a totalitárius diktatúrák elutasításáig).

Kiadás dátuma:
2001. Japán, Shogakukan

Magyar kiadó:
Mangafan

Műfaj:
dráma, fantasztikum, horror,
akció, kaland, történelmi, seinen,
misztikum, melodráma

Magyar címe:
Árnybíró

Egyéb címek:

- Shin Angyou Onshi
(jap.: 新暗行御史,
kor.: 신암행어사)
- Le Nouvel Angyo Onshi
(francia)
- Âm Hành Ngự Sứ
(Vietnámi)
- Shin Angyo Onshi
-der letzte krieger (német)
- Blade of the
Phantom Master
- Phantom Master:
Dark Hero from Ruined Empire
- The New Secret Royal Inspector

Hossza:
17+1 kötet, 76 fejezet

Író értékelése:
9,999/10

Epikus mű

Egy ilyen hosszú művet lehetetlen ilyen rövid terjedelemben bemutatni, ráadásul maga a cselekmény nonlineáris, és mint látható, rengeteg zsáner keveredik benne. Ennek megfelelően sokfajta szereplő tűnik fel: van itt szado-mazo børszerkóban gyilkoló lány, zombi kardforgató, Voldemort lepipáló varázsló, tébolyodott trónörökös, és ők még a társaság normálisabb fele.

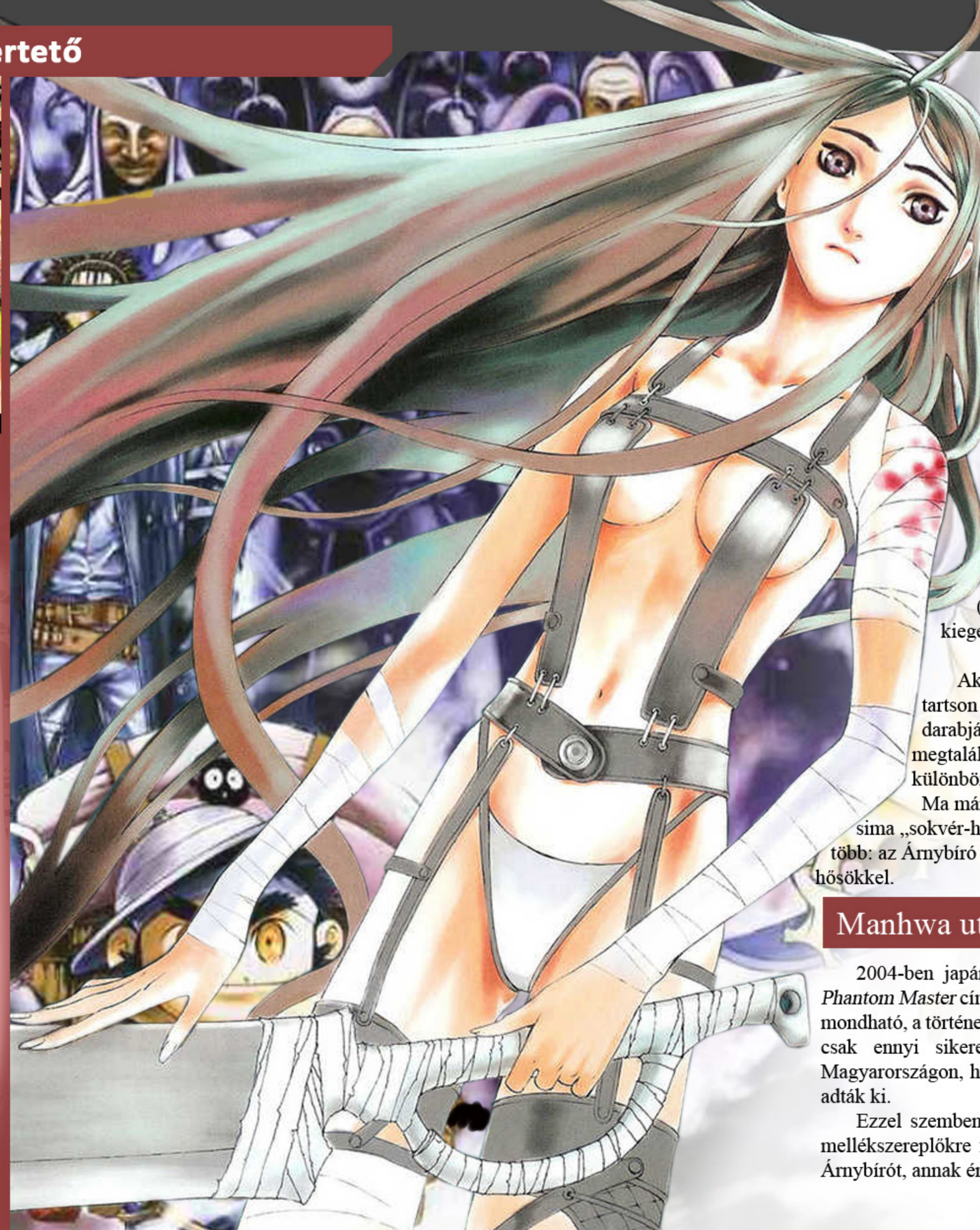
A történet maga egy XIX. századi feudális államba, a volt Dzsusin (Jushin) Birodalomba kalauzol el. A nem is oly rég, a szörnyek felett aratott háború utáni prosperitást élvezte az ország, de a rend és a béke egyszer csak véget ért. A birodalom darabjaira hullott, éhínség, korrupció, önkény, szörnyek, tirannusok és egyéb kevésbé mókás dolgok nehezítik meg az egyszerű halandó mindennapjait. Ahogyan lenni szokott, ilyenkor felbukkan egy „hős” jelen esetben egy árnybíró, aki reményt hoz és hint szét a volt birodalomban. Amíg a birodalom állt, létezett az árnybírói (angyo onshi - koreaiul: Amheng Osa) hivatali rang is, mely nem volt más, mint az uralkodó kinyújtott keze. Sokan voltak, akik járták a vidéket, és ahol elnyomást vagy igazságtalanságot tapasztaltak, ott a Mahai pecsét segítségével rendet teremtettek.

A történet főhőse nem más, mint egy árnybíró, nevezetesen Munszu, aki egy manapság oly gyakran használt antihős, antiszociális figura, bár a jót szolgálja, nem rest azt akár rossz eszközzel is megtenni. Így kedvenc bíránk “hazudik, csal, kegyetlenül bánik” ember, aki bizalmatlan, ráadásul olyan sötét a múltja, mint Spike-nak a Cowboy Bebopból, olyan gátlástalanul szól be az embereknek, ahogyan azt Dr. House szokta tenni (és mit ad Isten neki is van egy betegsége), az arcán pedig olyan mosoly ül, mint amelyet a spagetti westernekben megszoktunk Clint Eastwoodtól.

De hogy egy élő legenda miért dönt úgy, hogy árnybíró lesz, és mi motiválja, hogy egy ilyen világban is megtartsa egy halott barátjának adott ígéretét? Milyen nyomasztó titkot cipel egy ilyen komplex szereplő? Nos, többek közt, ezért kell elolvasni a sztorit.

Természetesen főhősünk nem marad egyedül: először egy mini denevér, majd egy Csunhjang nevű lány szegődik hozzá, aki a szandója, azaz testőre lesz. Majd egy nem oly magas „mágus” is csatlakozik Munszuzhoz, aki bangdzsaként funkcionál mellette (leginkább a személyasszisztens munkakört tölti). Míg végül egy komplett hadsereg is csatlakozik Munszuzhoz és kicsiny csapatához. A 17 kötetet leginkább úgy lehet csoportosítani, hogy az első 4 kötet a bevezetője a történetnek, megismerjük a csapat tagjait és minden fontosabb szereplőt, ráadásul Munszu balladái homályba vesző múltjáról is kapunk információmorzsákat. A következő 5 kötet jól felépített dramaturgiát követ: eleinte epizodikus ellenfelek tűnnek fel, majd egyre nehezebb és komolyabb ellenségek érkeznek, míg végül eljön a várva várt Munszu – Adzsite találkozó is. Ezt követően 5 kötetnyi visszaemlékezés következik (tehát az addigi lineáris történetmesélés megszakad és egyfajta retroprospektíva váltja fel), ami természetesen rengeteg érdekesítő történetet mesél el, illetve az Árnybíró egyik legjobb, ha nem a legjobb harcával is megajándékoz minket. Sajnos a befejezésre és a lezárásra mindössze 2,5 kötet szolgál, ami érzésem szerint méltatlanul rövid (főleg ha azt vesszük, hogy a műltra 5 kötetet használtak el).

Grafika-Kiadás

A magyar kiadást figyelmes szerkesztés és fordítás jellemzi. Szerencsére megmaradt az olvasási irány, így mindenki olyan kezű maradt, mint amilyen az eredetiben is volt. Másrészt az első kötetet leszámítva – ami két különböző borítóval jelent meg – az eredeti borítóval jelentek meg a kötetek. Emellett megmaradtak az extra oldalak a speciális színes oldalakkal és jó pár vázlatrajzzal egyetemben.

A fekete és a fehér színek aránya és ereje jól van használva. Rendben van az arcok és a testtartások ábrázolása is, az igényesség az egész sorozaton át érezhető. A narráció és a nézőpontváltások jó ütemben váltják egymást. Láthatjuk, hogy a grafika folyamatosan fejlődik a tizenhét kötet folyamán és a színes oldalak káprázatosak. Kiemelném még, hogy a harci jelenetek bámulatosak és minimum olyan gigásziak, mint A Gyűrűk Urában.

A képek néhol túltúl zsúfoltak (egy mangához mindenképpen), ami inkább a manhwa'kra jellemző, ugyanakkor a szereplőknek nincs olyan légius alakjuk, mint más koreai képregénybeli karaktereknek, ebben inkább a mangára emlékeztet. De meg kell jegyezni, hogy a szemek lágyan vannak megrajzolva, illetve több férfi karakter is finomabban megrajzolt (pl.: Hemuszu). Másrészt nemcsak a karakterek aprólékosan kidolgozottak (ráadásul rögtön tudni lehet, hogy a szereplő fiú e vagy lány), hanem a kiegészítők és a tárgyak is.

Aki még nem olvasta az Árnybíró, az nyugodtan kezdjen bele, egyáltalán ne tartson a 17 kötettől; hamar elreppenek az oldalszámok. Meg is lehet vásárolni darabját potom 1500 forintért, de érdemes körülnézni, hiszen könyvtárakban is megtalálható, aki pedig saját példányt szeretne, de sokallja ezt az összeget, annak a különböző web aukciós oldalakat ajánlom.

Ma már rengetek „keleti képregény” kapható hazánkban szerencsére ez a mű nem a sima „sokvér-hentelés-mégharc-többszörny” négyesben dagonyázik, hanem ennél jóval több: az Árnybíró a keleti képregények esszenciáját adja az időtlen történettel és az eposzi hősökkel.

Manhwa utóélete

2004-ben japán-koreai koprodukcióban készítettek egy rajzfilmet, ami a *Blade of the Phantom Master* címre hallgat és alig 87 perces. Grafikája még így közel 10 év távlatból is jónak mondható, a történet maga pedig az első és a második kötet egyes történeteit dolgozza fel. Sajnos csak ennyi sikeredett belőle, pedig egy tisztességes sorozatot is megélhetett volna. Magyarországon, ha jól emlékszem a 2007-es Őszi AnimeConon mutatták be, de DVD-n nem adták ki.

Ezzel szemben kiadták a *Shin Angyo Onshi Gaiden* című antológiát, mely leginkább a mellékszereplőkre fókuszál: Bangdzsara vagy éppen Vonszulra. Mindenesetre, aki szereti az Árnybíró, annak érdemes elolvasni ezt a kis kötetet is.